καὶ συνετὸς σημαιοφόρος τοῦ Χριστιανισμοῦ, τοῦ ἐμπορίου, τῆς ἐργατικότητος, τῆς παιδείας καὶ τῆς ναυτιλίας κατὰ τὰς εὐρείας καὶ εὐκάρπους χώρας τῆς Ἀνατολῆς.

3) »Καὶ ἐπειδὴ αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἔχουσι μέγαν ἀριθμὸν Μηνυτόρων, οἵτινες σήπονται καὶ χαίνονται ἐν τοῖς λιμέσιν ἡμῶν, ἐμβάλλοντες τὴν ἡμετέραν Κυβέρνησιν εἰς βαρείας δαπάνας χωρὶς νὰ παρέχωσιν οὐδεμίαν παροῦσαν ἢ μέλλουσαν ἀνάλογον ὠφέλειαν·

4) »Καὶ ἐπειδὴ ἡ παραχώρησις τῶν Μηνυτόρων τούτων πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, ὅπερ εἶναι φίλος ἡμῶν καὶ φίλος τῆς δημοκρατικῆς προόδου, ἤθελεν ὠφελήσει τὰ αὔξοντα ἡμῶν ναυτικὰ καὶ ἐμπορικὰ συμφέροντα ἐν τῇ Μεσογείῳ καὶ τῇ Μαύρῃ θαλάσσῃ καὶ προαγάγει τὴν ὑλικὴν εὐημερίαν τῆς Ἀνατολῆς·

»Διὰ ταῦτα προτείνεται· ἡ Βουλὴ νὰ ψηφίσῃ ὥστε ὁ ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν νὰ δωρήσῃ διὰ τοῦ παρ' ἡμῖν ἐπιτετραμμένου τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιψηφίσεως τῆς προτάσεως ταύτης τοὺς δύο δευτέρας τάξεως μηνύτορας Μιαντινόμακ καὶ Ἀγαμάντικ μεθ' ὅλης τῆς ἀποσκευῆς καὶ τοῦ ἐξοπλισμοῦ των, ὅπως ἤδη ἔχουσιν ἐν τοῖς ὁποίοις εὑρίσκονται λιμέσι, χωρὶς περαιτέρω δαπάνης τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν».

Ἡ πρότασις αὕτη, καὶ ἂν μὴ τύχῃ ἐπιψηφίσεως, μόνη ἐφελκύει τῆς Ἑλλάδος ὁλοκλήρου τὴν αἰωνίαν εὐγνωμοσύνην πρὸς τὴν ἀμερικανικὴν συμπολιτείαν, παρ' ἧ τοιαύτων ἀπολαύει τὸ ἀτυχὲς ἔθνος ἡμῶν εὐγενῶν συμπαθειῶν.

Φωνὴ κοσμοπολίτου.

Ὁ Βίκτωρ Οὐγκὼ ἀπηύθυνε πρὸς τὸν κ. Βολουδάκην, πρόεδρον τῆς προσωρινῆς κυβερνήσεως τῆς Κρήτης, ἀπερχόμενον, ἐντολῇ τῶν συμπολιτῶν αὐτοῦ, εἰς Ἀμερικήν, τὴν κάτωθι εὔγλωττον ἐπιστολήν, ἀξίαν τοῦ μεγάλου ποιητοῦ.

Ἡ ζοφερὰ ἐγκατάλειψις λαοῦ ὅλου εἰς τὸν διωγμὸν καὶ εἰς τὴν σφαγὴν ἐν πλήρει πολιτισμῷ εἶναι ἀτιμία ἐκπλήξουσα τὴν ἱστορίαν. Οἱ ἐγκολάπτοντες τοιαύτην κηλῖδα εἰς τὸν δέκατον ἔννατον αἰῶνα εἰσὶν ὑπεύθυνοι ἐνώπιον τῆς παγκοσμίου συνειδήσεως. Αἱ παροῦσαι κυβερνήσεις φέρουσι τὸ ἐρύθημα εἰς τὸ μέτωπον τῆς Εὐρώπης.

Κατὰ τὴν ὥραν ταύτην, ἐν Κρήτῃ τελοῦνται σφαγαί, ἐν Παρισίοις συνομιλοῦσι διπλωμάται· ἀφ' ἑνὸς σφάζουσιν, ἀποκεφαλίζουσιν, ἀκρωτηριάζουσι γυναῖκας, γέροντας, παῖδας, ὧν τὰ πτώματα σήπονται ὑπὸ τὴν χιόνα ἢ τὸν ἥλιον, ἀφ' ἑτέρου συντάττουσι πρωτόκολλα. Αἱ διακοινώσεις, πετῶσαι ἐκ πάντων τῶν σημείων τοῦ ὁρίζοντος, κατέρχονται ἐπὶ τῆς πρασίνης τραπέζης τῶν Συνδιασκέψεων, οἱ δὲ γῦπες ἐπὶ τοῦ Ἀρκαδίου. Τοιοῦτον εἶναι τὸ θέαμα!

Ἡ προδοσία καὶ ἡ ἐγκατάλειψις τῆς Κρήτης εἶναι κακὴ πρᾶξις καὶ κακὴ πολιτική. Δυεῖν θάτερον· ἢ κρητικὴ ἐπανάστασις ἢ θὰ ἐπιμείνῃ, ἢ θὰ ἐκπνεύσῃ· ἡ Κρήτη ἢ θὰ ὑποδαυλίσῃ τὴν ἔκλαμπρον αὐτῆς φλόγα, ἢ θὰ σβεσθῇ. Ἐὰν τὸ πρῶτον, ἡ νῆσος ἐκείνη ἔσται ἥρως· ἐὰν τὸ δεύτερον, μάρτυς. Ἀμφότερα τρομερὰ διὰ τὸ μέλλον περιπλοκή. Θᾶττον ἢ βράδιον ἀναγκάζεταί τις νὰ δώσῃ λόγον καὶ εἰς τοὺς ἥρωας καὶ εἰς τοὺς μάρτυρας. Οἱ ἥρωες θριαμβεύουσι διὰ τῆς ζωῆς, οἱ μάρτυρες διὰ τοῦ θανάτου. Ἴδετε τὸν Βωζῖνον! Φοβήθητε τὰ φαντάσματα! Ἡ Κρήτη νεκρὰ ἔσται ὀχληρὸς καὶ ἐπίφοβος τάφος· ἔσται ἓν ἔτι μίασμα ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πολιτικῇ. Ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἑξῆς ἡ Εὐρώπη θὰ ἔχῃ δύο Πολωνίας, μίαν πρὸς βορρᾶν καὶ μίαν πρὸς νότον. Ἡ τάξις θὰ βασιλεύῃ ἐπὶ τῶν Σφακιῶν ὡς ἐν Βαρσοβίᾳ, ἡ δ' ὑμετέρα μακαριότης, ὦ βασιλεῖς τῆς Εὐρώπης, ἐπὶ δύο πτωμάτων.

Κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην, ἡ ἠπειρωτικὴ Εὐρώπη δὲν ἀνήκει εἰς τὰ ἔθνη, ἀλλ' εἰς τοὺς βασιλεῖς. Τούτου ἕνεκα πρὸς τὸ παρὸν ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Κρήτη οὐδὲν δύνανται νὰ προσδοκῶσι παρὰ τῆς Εὐρώπης.

Ἀπώλετο λοιπὸν πᾶσα δι' αὐτὰς ἐλπίς; Οὐχί.

Ἐνταῦθα τὸ ζήτημα μεταβάλλει ὄψιν. Ἐνταῦθα ἐπέρχεται ἓν λαμπρὸν ἐπεισόδιον, μία νέα φάσις.

Ὅπου ὀπισθοδρομεῖ ἡ Εὐρώπη, προχωρεῖ ἡ Ἀμερική. Ἡ Ἀμερικὴ ἀναλαμβάνει τὸ πρόσωπον, ὅπερ ἀποποιεῖται ἡ Εὐρώπη.

Ἐπίκειται μέγα γεγονός. Ἡ ποτὲ δημοκρατία, ἡ Ἑλλάς, θὰ ὑποστηριχθῇ καὶ θὰ προστατευθῇ ὑπὸ τῆς νῦν δημοκρατίας τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Ὁ Θρασύβουλος ἐπικαλεῖται ἀρρωγὸν τὸν Οὐασιγκτῶνα. Οὐδὲν τούτου μεῖζον. Ὁ Οὐασιγκτῶν θὰ ἀκούσῃ τὴν πρόσκλησιν καὶ θὰ ἔλθῃ. Μετ' οὐ πολύ, μὴ ἀμφιβάλλωμεν, ἡ ἐλευθέρα ἀμερικανικὴ σημαία θὰ κυματίζῃ μεταξὺ Γιβραλτὰρ καὶ Ἑλλησπόντου. Ἡ ἠὼς ὑποφαίνεται. Τὸ μέλλον χρυσίζει τὸν ὁρίζοντα. Ἡ ἀδελφότης τῶν λαῶν ἀναγράφεται. Λαμπρὰ ἀλληλεγγύη!

Χαιρετίζομεν τὴν ἐμφάνισιν τοῦ Νέου Κόσμου ἐν τῷ Παλαιῷ. Ἡ Ἀμερικὴ δὲν θὰ σπεύσῃ μόνον εἰς βοήθειαν τῆς Ἑλλάδος, ἀλλ' εἰς βοήθειαν τῆς Εὐρώπης. Ἡ Ἀμερικὴ τὴν μὲν Ἑλλάδα θὰ σώσῃ ἐκ τοῦ διαμελισμοῦ, τὴν δὲ Εὐρώπην ἐκ τῆς αἰσχύνης.

Διὰ τὴν Ἀμερικὴν τοῦτο ἔσται ἔξοδος ἐκ τῆς ἐγχωρίου πολιτικῆς καὶ εἴσοδος ἐν τῇ δόξῃ.

Κατὰ τὸν δέκατον ὄγδοον αἰῶνα, ἡ Γαλλία ἠλευθέρωσε τὴν Ἀμερικήν. Κατὰ τὸν δέκατον ἔννατον αἰῶνα, ἡ Ἀμερικὴ θὰ ἐλευθερώσῃ τὴν Ἑλλάδα. Ἐξόφλησις μεγαλοπρεπής!

Ἀμερικανοί, εἴσθε πρὸς ἡμᾶς ὀφειλέται μεγάλης ὀφειλῆς, τῆς ἐλευθερίας. Ἐλευθερώσατε τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐξοφλοῦμεν. Ἀποτίοντες εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀποτίετε εἰς τὴν Γαλλίαν.

ΒΙΚΤΩΡ ΟΥΓΚΩ.

Ἐπιστολὴ Γαριβάλδου.

Ὁ κ. Βολουδάκης ἀπετάθη καὶ πρὸς τὸν κοσμοπολίτην τῆς Καπρέρας, ζητῶν τὴν συνδρομήν του καὶ ἀγγέλλων ὅτι θὰ ζητήσει τὴν βοήθειαν τῆς Ἀμερικανικῆς δημοκρατίας.

Ἰδοὺ ἡ ἀπάντησις τοῦ Γαριβάλδου.

Καπρέρα, 9 φεβρουαρίου.

Ἀγαπητὲ φίλε· ἐλύπησέ με ἡ ἐπιστολή σου, τοσούτῳ δὲ μᾶλλον λυπεῖ με ἡ ἄθλια κατάστασις τοῦ ἡρωϊκοῦ ὑμῶν λαοῦ, καθ' ὅσον δὲν δύναμαι νὰ ἐνεργήσω πρὸς ἀνακούφισίν του. Τοῦτο βεβαίως εἶναι μία τῶν ἀνεξιτήλων κηλίδων, αἵτινες χραίνουσι τὸ παλαιὸν τοῦτο φυτευτήριον τυράννων καὶ δούλων, τὸ καλούμενον Εὐρώπην. Τί ἠμπορεῖ νὰ πράξῃ ὑπὲρ ἡμῶν τῶν πασχόντων ἡ κοινωνία αὕτη τῶν βασανιζομένων καὶ τῶν βασανιζόντων; ὑπὲρ ὑμῶν, τῶν θελόντων νὰ ζῆτε μετὰ τῶν ἰδίων ὑμῶν δυστυχημάτων ἐν τοῖς κόλποις τῆς οἰκογενείας; Αὐτοὶ θέλουσιν ὑμᾶς προσηρτημένους καὶ δουλεύοντας εἰς τὴν φυλὴν τῶν Σοδόμων, ἥτις ἔχει ἐφ' ὑμῶν τὸ δικαίωμα, ὅτι ἐξῆλθεν ἀπὸ ἀγνώστων ἐρήμων, εἰσῆλθε βιαίως εἰς τὰ ὑμέτερα καταλύματα, κατεβρόχθισε τὴν περιουσίαν ἡμῶν, διεκόρευσε τὰς ὑμετέρας παρθένους, καὶ. . . . καὶ ἐὰν οἱ βασανίζοντες ἦσαν ἱκανοὶ νὰ ἐρυθριάσωσι, θὰ συγκατέβαινον ἐγὼ νὰ προσβάλω καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν αὐτῶν.

Ἀλλ' οἱ βασανίζοντες τοὺς λαούς, μεμολυσμένοι ὑπὸ

αἵματος, δὲν ἀλλάσσουσι χρῶμα· δὲν συγκινοῦνται ὑπὸ τοῦ γόου καὶ τοῦ κλαυθμοῦ τῶν βασανιστηρίων, ἅπερ αὐτοὶ ἐπιβάλλουσιν. Αὐτοὶ οἱ Νέρωνες καὶ οἱ Τορκουεμάδαι ἀγάλλονται ἐπὶ τῇ λάμψει τῆς πυρᾶς καὶ τῶν πυρπολήσεων, ἐπικροτοῦσι πανηγυρικῶς εἰς τὸ ἀλλόκοτον τοῦ θεάματος, εἰς τὴν ὁρμὴν τῶν κεχρυσωμένων ἀνδρείων των, οἵτινες ἀνδρείως ἐπιτίθενται ἐναντίον πλήθους λιμοκτονοῦντος.

Καταλελυπημένος ὑπὸ τῶν δυστυχιῶν, ἐν αἷς κρατοῦσι τοὺς λαοὺς οἱ ἰσχυροὶ ἐκεῖνοι, οἵτινες ἐπὶ πολὺ θὰ ἐβελτίουν τὴν κατάστασιν αὐτῶν, ἐὰν μόνον ἐγίνωσκον ὁπόσον ἀνωτέρα καὶ προτιμητέα τοῦ ἐπαράτου συβαριτικοῦ βίου ὑπάρχει ἡ εὐγενὴς ἡδονὴ τοῦ εἶναι εὐσεβεῖς, δὲν θέλω νὰ ὠθήσω τὴν ψυχὴν ὑμῶν εἰς τὴν ἀπελπισίαν. Ἀπ' ἐναντίας ἔχω πεποίθησιν ὅτι ἐπὶ τέλους θὰ θριαμβεύσῃ ὁ ἱερώτατος τῆς ἡμετέρας πατρίδος ἀγών. Ὁπωσδήποτε, πρέπει νὰ εἴπω τὴν ἀλήθειαν· καίπερ ὢν τανῦν ἄνθρωπος ἰδιώτης καὶ ἀσθενής, θὰ φανῶ πρόθυμος ἵνα ὑπηρετήσω ὑμᾶς ὁπόταν θελήσητε, καὶ τοῦτο θὰ ἦναι ὀλίγον. Οἱ πατριῶταί μου οἱ παραδεδομένοι χθὲς εἰς τὰς ἡδονὰς τῆς κρεωφαγίας, οἱ ὀφείλοντες σήμερον νὰ ἐπιτελέσωσι τὰ κατὰ τὴν τεσσαρακοστὴν θρησκευτικὰ καθήκοντα, τί ἄρά γε δύνανται οὗτοι νὰ πράξωσιν ὑπὲρ ὑμῶν;

Ναί, ἀποτάθητε εἰς τὴν μεγάλην δημοκρατίαν. Ὁ γενναῖος ἐκεῖνος καὶ ἐλεύθερος λαὸς θὰ ὀρέξῃ χεῖρα ἀδελφικὴν καὶ θὰ ἀνακουφίσῃ ὑμᾶς. Οἱ χίλιοι γενναῖοι ἐξ ἑκάστου τόπου, οἱ πάντοτε ὄντες πρόθυμοι νὰ σπεύσωσιν εἰς βοήθειαν τῶν ἀδελφῶν των, ἔσονται μεθ' ὑμῶν.

Τελευταῖον κατατρίβεται καὶ ἡ ὕλη τοῦ πονηροῦ πνεύματος τῆς Εὐρώπης. Θὰ ἀποθάνῃ. Τὸν σωρὸν ἐκεῖνον τῶν ὀστῶν καὶ τῶν κακουργημάτων, τὸν ἐχθὲς ὀνομασθέντα. . . . οἱ λαοὶ οἱ μηδέποτε ἀποθνήσκοντες θὰ δυνηθῶσιν αὔριον νὰ τὸν διακρίνωσιν μεταξὺ τῶν μεξικανῶν σκελέθρων, μεταξὺ τῶν ἐν Μεντάνᾳ πεσόντων Ἰταλῶν, μεταξὺ τῶν ὀστῶν τῶν ἐν Παρισίοις γυναικῶν. Ἡ Κρήτη δὲν θὰ πέσῃ. Σλάβοι, Σέρβοι, Μαυροβούνιοι, Ῥωμοῦνοι, Θεσσαλοί, Μακεδόνες δὲν θὰ ἐγκαταλίπωσι τοὺς ἐν Ἑλλάδι ἀδελφούς των. Εἰς πάντας τούτους πρόκειται τὸ περὶ ζωῆς ἢ θανάτου ζήτημα, ἐπειδὴ χείρων τοῦ θανάτου εἶναι ἡ δουλεία. Μεθ' ὅλην δὲ τὴν προσπάθειαν, ἣν καταβάλλουσι τὰ ἐξαμβλώματα τῆς διπλωματίας, οἱ λάβροι ποταμοὶ μηδαμῶς ἀναχαιτιζόμενοι, θὰ καταβῶσιν εἰς τὴν θάλασσαν, ἡ δὲ καταπιεζομένη οἰκογένεια τῆς ἀνατολικῆς Εὐρώπης, γενομένη ποτὲ δέσποινα τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἐπιστήμης, θὰ ἀναλάβῃ τὴν προσήκουσαν αὐτῇ θέσιν ὡς ἀληθὴς προφυλακὴ τῆς εὐρωπαϊκῆς προόδου.

ΓΑΡΙΒΑΛΔΗΣ.

Περὶ Κρήτης.

Ὁ «Ἑωθινὸς Ἀστὴρ» τοῦ Λονδίνου, ὄργανον τοῦ Βράϊτ καὶ τοῦ Γλάδστωνος, τελευτᾷ ἄρθρον περὶ τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος, διὰ τῶν ἑξῆς συλλογισμῶν.

«Ἡ ὀθωμανικὴ αὐτοκρατορία οὐδὲν δύναται νὰ ὠφεληθῇ ἐκ τῆς κατοχῆς νήσου εἰς χρονίαν δυσαρέσκειαν διατελούσης. Ἐνδέχεται ν' ἀντιτάξῃ τις ὅτι, παραχωρουμένης τῆς Κρήτης εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἢ ἀνιδρυομένης αὐτῆς εἰς αὐτόνομον ἡγεμονίαν, προσβάλλεται ἡ ἀκεραιότης τῆς Τουρκίας· ἀλλὰ μήπως ἡ ἀκεραιότης αὕτη δὲν προσεβλήθη ἀλλαχοῦ τῆς αὐτοκρατορίας, ἢ δὲν πρόκειται νὰ προσβληθῇ καὶ αὖθις; Αἱ μικραὶ κολοβώσεις τῆς τουρκικῆς ἀκεραιότητος εἶναι προτιμότεραι τῆς ὁλοσχεροῦς ἀνατροπῆς αὐτῆς. Ἡ ἀνατροπὴ δὲ τῆς ἀκεραιότητος ταύτης εἶναι ἄφευκτος, ἐφ' ὅσον ὑφίσταται ἡ σκολιὰ αὕτη πολιτική. Ἐκεῖνοι μόνον οἱ θεσμοὶ διαρκοῦσιν, ὅσοι προφυλάττονται, ὅσοι τυφλῶς δὲν ὑποστηρίζονται ἀπέναντι τῶν νεωτερισμῶν καὶ τῶν ἀξιώσεων τοῦ αἰῶνος. Τὸ καθ' ἡμᾶς, ἡ ἀρίστη πλατωνικὴ πολιτικὴ ἐν Ἀνατολῇ θὰ ἦτον ἡ αὐστηρὰ μὴ ἐπέμβασις, ἀλλ' αὕτη εἶναι ματαία ἐλπίς, ἐνόσῳ ἡ Κωνσταντινούπολις ἐποφθαλμιᾶται παρὰ πάντων. Τούτου λοιπὸν ἀνεπιτεύκτου ὄντος, προσφορωτάτη θὰ ἦτον εἰρηνική τις ἐπέμβασις, ἀφοῦ ἅπαξ τὰ τελευταῖα γεγονότα ἀπέδειξαν, ὅτι ἡ Ῥωσσία δύναται νὰ συμμετάσχῃ αὐτῆς καλῇ τῇ πίστει, καὶ ἁπλῶς πρὸς ἐξομάλυνσιν τῶν ἀνατολικῶν περιπλοκῶν. Μὴ λησμονήσωμεν ὅτι τὸ ὑπουργεῖον Κανάρη, ὅπερ τοσοῦτον ῥητῶς ἠρνήθη τὴν συνδρομὴν αὐτοῦ εἰς τοὺς Κρῆτας, συνεβούλευσε τὴν εἰς τὰς δυνάμεις ἔκκλησιν. Οὐδὲν ἐκ τῶν ἄχρι τοῦδε συμβάντων κωλύει τὰς δυνάμεις νὰ ἐπιληφθῶσι σήμερον τῆς λύσεως τοῦ ζητήματος. Ὑπῆρξε μὲν ἐπανάστασις, ἀλλ' ἡ Τουρκία κατέστειλεν ἤδη αὐτήν, ἀποκαταστήσασα τὰ πράγματα εἰς ἀκέραιον. Οἱ Ἕλληνες ἀνεμίχθησαν εἰς τὴν ἐπανάστασιν, καὶ ἡ Ἑλλὰς ἐταπεινώθη. Ἀλλ' ἡ Ἑλλὰς θὰ ἀνακύψῃ ἐκ τῆς ταπεινώσεως ταύτης, οἱ δὲ Ἕλληνες θὰ παράσχωσι καὶ αὖθις τῇ Τουρκίᾳ σοβαρὰ πράγματα, ἐμβάλλοντες αὐτὴν εἰς ἀμηχανίαν καὶ κινδύνους. Ὅταν ἡ Ἑλλὰς ἀπεφάσισε νὰ μείνῃ οὐδετέρα, οὐδὲ κἂν ἐφαντάζετο ὅτι αἱ δυνάμεις θὰ ἔμενον ἀπαθεῖς. Αὗται δὲ ἐπετίμησαν τὴν Ἑλλάδα, οὐχὶ ὡς συμπαθοῦσαν ὑπὲρ τῆς Κρήτης, ἀλλ' ὡς παραβιάσασαν τὸ διεθνὲς δίκαιον. Ἂς ἐπιτιμήσωσιν ἤδη καὶ τὸν Σουλτάνον, οὐχὶ ὡς παραβαίνοντα τοὺς διεθνεῖς νόμους ἀλλ' ὡς κατέχοντα ἐπαρχίαν, ἧς ἡ ὑπ' αὐτοῦ κατοχὴ καθιστᾷ ἀδύνατον τὴν τήρησιν τῶν διεθνῶν νόμων».

ΔΙΑΦΟΡΑ

Συνεχάρη τὴν Ἑλλάδα καὶ ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις διὰ τὴν μετριοπάθειαν, τὴν ὁποίαν ἐσχάτως ἔδειξεν· εὐχαριστοῦμεν τὰς δυνάμεις, ἀλλ' ἐπιθυμοῦμεν συνάμα νὰ μὴ περιορισθῶσι μόνον εἰς λόγια, ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν πραγμάτων νὰ δείξωσιν, ὅτι εἰλικρινῶς ἀναγνωρίζουσι τὴν πρὸς τὰ συμφέροντά των γενομένην θυσίαν παρὰ τῆς Ἑλλάδος.

— Κατ' ἀλληλογραφίαν τοῦ *Νεολόγου* ὁ τουρκικὸς στόλος ἔκαμεν ἀπόβασιν εἰς Σύμην, μίαν τῶν δώδεκα σποράδων νήσων, τῶν κοινῶς *Καλυμνιωτικῶν* λεγομένων, μὲ σκοπὸν νὰ ἐξαναγκάσῃ τοὺς κατοίκους αὐτῆς καὶ κατόπιν καὶ τῶν λοιπῶν νὰ ἀποβάλωσι τὰ μέχρι τοῦδε μικρὰ προνόμιά των, διότι δῆθεν ἐβοήθησαν τὴν Κρήτην, θέλουν τὴν μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἕνωσιν καὶ ἄλλα τοιαῦτα. Γνωρίζουν τὰς μεταρρυθμίσεις ταύτας τῆς Πόρτας οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν χριστιανικῶν δυνάμεων;

— *Τὰ ψοφίμια.* Προχθὲς φίλος τις μᾶς ἀνήγγειλε δι' ἐπιστολῆς, ὅτι τὴν Κυριακὴν ἐπωλήθησαν ἐπὶ δημοπρασίας ἀντὶ 311 δραχ. τρεῖς ἵπποι τοῦ δημοσίου, τοὺς ὁποίους ὁ αὐτοχειροτόνητος ἀντιστράτηγος Σπυρο-Μήλιος ὡς ὑπουργὸς ΕΠΕΒΑΛΕΝ αὐτογνωμόνως, *ἐναντίον τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς* ἀντὶ 1600 δραχμῶν εἰς τὸ ἡμίταγμα τῶν πυροσβεστῶν.

Τί λέγετε! οἱ ἄνθρωποι, ὧν τὰ ἐγκλήματα ἀμέτρητα, πρέπει νὰ μείνωσιν ἀτιμώρητοι; Ἀφήσατέ τους, ἂν ἀγαπᾶτε,